

Нъ спорядъ нехрістиань тѣ народы, имянно Кинези тѣ и Индійци тѣ, това приѣмнато отъ хрістиань тѣ въ общѣ лѣтоброение, никакъ не е съгласно съ нѣхно то число; зашто то тѣхно то лѣтоброение, отъ сътворения свѣта, отива твърдѣ далѣко, и тии имѣть нѣкаквы си повѣстувательны доказательства, врѣху нѣкои си събытия, кои надминувѣть твърдѣ много европѣйскы тѣ въ лѣтоброение то.

Това, по Мойсеювы тѣ книги, лѣтоброение сѣ дѣлили на тры главны повременности: а) отъ сътворения свѣта до потопа; б.) отъ потопа (5131) до рождение то Хрістово; в.) отъ рождение то Хрістово (1865) до днѣшны тѣ времена. По това же лѣтоброение раздѣлена е и всемірна повѣстность на тры главны повременности, т. е, най-стара та започва отъ сътворения свѣта и достига до 500 г. подиръ Хріста; зашто то тогава вѣкы ся разваля западна та Римска държавя отъ сѣвѣрны тѣ народы, изчезва вѣкы старый гражданскы обществень и нравственъ свѣтъ и основава ся други новъ.

Забѣлъшка. Тая мысль чи—старый свѣтъ изчезва и ся остановѣва новъ—не е основана на истинѣ тѣ; зашто то истинно то родопоклоение, какъ то и мѣсто то на народы тѣ, кои то учени тѣ сѣ зѣмали за новы и за пѣрвы пѣть появивши ся въ Европѣ или по нѣкои си мѣста Европы, никакъ нѣсѣ были познати въ точность; понеже сравнителна та наука и языкоиспытание то, отъ коиѣхъ то само можѣть ся добы истинны и точны знанья о подобнымъ прѣдмѣтамъ, не бѣхѣ юште напрѣдовали, кога то историци тѣ сѣ рѣшили и записали това раздѣлѣние повѣстности. По днѣшнѣхъ тѣ наукѣхъ всемірная повѣстность почва да зѣма друго съвсѣмъ направление и ште достигни да отхвърли множество неосновно записаны и натрупаны работы.

Срѣдния та повѣстность достига до 1500 г. подиръ Хріста и означава ся отъ различны знамяниты появленья, какъ то: остановление то на турекѣхъ тѣхъ държавѣхъ въ Европѣ; открытїе то на Америкѣхъ и Добронадѣждный Мысъ (le Cap de bonne Espérance); чърковно то прѣобразование. Нова же повѣстность достига до наши тѣ времена и шествува на напрѣдъ.

Колко то за точкѣхъ тѣхъ мѣстности т. е. дѣ е было пѣрво то появление чловѣчьскаго рода и отъ дѣ е почнѣло негово то разпрострѣнение по сичкый земны крѣгъ, всемірна повѣстность, се пакъ по Мойсеювы тѣ книги въ повѣстувательнѣхъ смыслѣ, съгласно е шествувала т. е. пѣрва та люлка чловѣчства въ великаѣхъ Азиѣхъ е положила. И на това тѣ, чрезъ учени тѣ открытїя и изслѣдованья, има твърдѣ много удовлетворительны доказательства, за европѣйскы тѣ народы чи сѣ дѣйствительно приселци отъ Азиѣхъ въ Европѣ; а най-необоримо доказательство е, какъ то и другадѣ казахме, голѣмо то сродство на европѣйскы тѣ мъртвы и живы языцы съ Самскыи и Зандскы языкъ, най-стари съхранени писменно въ Хиндиستانѣ языцы, поради кое учени тѣ бѣхѣхъ назвали европѣйскы тѣ языцы и народы *Индоевропѣйски*; а нова та днѣшна наука имѣ дава название то *ариянски языцы и народы*.